

ÎNCHEIERE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Durnescu Mihail,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Cătălinei Ciobanu cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere,

și la cererea reconvențională depusă de Ciobanu Cătălina împotriva Societății Comerciale „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii, repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului, restituirea sumelor încasate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Durnescu Mihail în interesele Societății Comerciale „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 20 februarie 2017,

c o n s t a t ă:

La 15 mai 2015, SC „Promoția” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cătălinei Ciobanu cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, la 07 aprilie 2014 între SC „Promoția” SRL și Ciobanu Cătălina a fost încheiat contractul de prestări servicii nr. 08/14, având ca obiect confecționarea și montarea unei scări interioare din lemn de model „Trasforma”.

Conform pct. 3 din contract, Ciobanu Cătălina și-a asumat obligația de a achita integral costul mărfii în momentul aducerii scării la obiectul indicat de către beneficiar (Ciobanu Cătălina).

La data înaintării prezentei acțiuni, pârâta Ciobanu Cătălina are datorie față de SC „Promoția” SRL, conform contractului de prestări servicii nr. 08/14 din 07 aprilie 2014, în sumă de 1200 de dolari SUA pentru confecționarea scării și 1080 de lei pentru transport.

Conform prevederilor legale, SC „Promoția” SRL a întreprins toate măsurile pentru notificarea pârâtei despre neexecutarea obligației contractuale, însă solicitarea a fost ignorată și suma datoriei nu a fost achitată.

Pe parcursul examinării cauzei, SC „Promoția” SRL a depus cereri privind majorarea pretențiilor, solicitând încasarea de la Ciobanu Cătălina în beneficiul SC „Promoția” SRL a sumei de 10 573,91 de dolari SUA, formată din: datorie – 1200 de dolari SUA, penalitate – 8376 de dolari SUA și dobânda de întârziere – 997,91 de dolari SUA.

La 01 iulie 2015, Ciobanu Cătălina a depus cerere reconvențională împotriva SC „Promoția” SRL, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de prestări servicii nr. 08/14 din 07 aprilie 2014, cu repunerea părților în poziția inițială, restituirea sumei achitate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii, Ciobanu Cătălina a indicat că în temeiul contractului de prestări servicii nr. 08/14 încheiat la 07 aprilie 2014, SC „Promoția” SRL s-a obligat să confecționeze și să monteze o scară interioară din lemn, în termen de 6 săptămâni.

După ultimele măsurări, SC „Promoția” SRL a promis efectuarea montării scării în luna decembrie 2014, însă lucrările au început în luna ianuarie 2015, fiind finisate în februarie 2015.

Menționează Ciobanu Cătălina că, în momentul recepționării lucrărilor și instalării scării, au apărut unele descensiuni privind executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate de către SC „Promoția” SRL. Pe parcursul montării s-au depistat mai multe neajunsuri în ceea ce privește calitatea bunului, conform normelor și standardelor, modelul de scară nu corespundea cerințelor tehnologice și de funcționalitate. Astfel, scara montată nu corespundea cu cea proiectată în schiță, la fel prezenta fisuri și găuri vizibile, acestea fiind datorate execuției defectuoase și necorespunzătoare a lucrărilor.

La 18 februarie 2015 a adresat SC „Promoția” SRL o reclamație privind calitatea produsului și a solicitat restituirea sumei de 600 de dolari SUA, achitate la data de 07 aprilie 2014 la încheierea contractului întru executarea lucrării și înlăturarea defectiunilor pricinuite de instalatori. Solicitarea sa a fost lăsată fără răspuns, prin urmare, la 15 aprilie 2015 s-a adresat către Agenția pentru Protecția Consumatorilor, însă petiția i-a fost respinsă, iar la 24 aprilie 2015 a depus o plângere la organele de poliție, dar acestea din urmă și-au declinat competența.

Solicită rezoluțiunea contractului de prestări servicii nr. 08/14 din 07 aprilie 2014 cu repunerea părților în poziția inițială, încasarea de la SC „Promoția” SRL în beneficiul său a sumei de 600 de dolari SUA, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 6000 de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni din 20 februarie 2017, acțiunea SC „Promoția” SRL împotriva Cătălinei Ciobanu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Acțiunea reconvențională depusă de Ciobanu Cătălina împotriva SC „Promoția” SRL a fost parțial admisă. S-a rezolvit contractul de prestări servicii nr. 08/14 din 07 aprilie 2014, încheiat între SC „Promoția” SRL și Ciobanu Cătălina, cu repunerea părților în situația inițială. S-a obligat SC „Promoția” SRL să restituie Cătălinei Ciobanu suma de 600 de dolari SUA, iar Ciobanu Cătălina să restituie SC „Promoția” SRL scara din lemn nefinisată. Pretenția Cătălinei Ciobanu cu privire la repararea prejudiciului moral s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, a fost respins apelul declarat de Durnescu Mihail în interesele SC „Promoția” SRL și menținută hotărârea Judecătorei Căușeni din 20 februarie 2017.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 666 alin. (1), art. 514, art. 970, art. 572, art. 602 și 735 din Codul civil.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, lucrarea contractată nu a fost executată integral, lucrările de montare și finisare a scării din lemn nu au fost finalizate conform exigențelor contractului încheiat între părți, astfel au conchis la temeinicia acțiunii reconvenționale în partea rezoluțiunii contractului de prestări servicii nr. 08/14 din 07 aprilie 2014, cu repunerea părților în poziția inițială și restituirea de către SC „Promoția” SRL Cătălinei Ciobanu sumei de 600 de dolari SUA, iar de către Ciobanu Cătălina SC „Promoția” SRL scării din lemn nefinisate. În ceea ce privește pretenția din acțiunea reconvențională privind repararea prejudiciului moral, instanțele de judecată au considerat-o neîntemeiată având în vedere că în aspectul relațiilor litigioase între părți în speța dată, legislația nu prevede o astfel de răspundere.

Totodată au concluzionat că, în condițiile în care SC „Promoția” SRL nu a executat obligația asumată conform contractului, în modul corespunzător, privind calitatea bunului, cât și termenul executării, aceasta o privează de dreptul de a cere de la beneficiar achitarea deplină a serviciilor prestate, conform prețului stabilit în contract, astfel pretențiile SC „Promoția” SRL au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La 30 martie 2018, SC „Promoția” SRL, prin intermediul avocatului Durnescu Mihail, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 și hotărârii Judecătorei Căușeni din 20 februarie 2017 în partea respingerii acțiunii inițiale și admiterii acțiunii reconvenționale, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri în sensul admiterii acțiunii SC „Promoția” SRL și respingerii acțiunii Cătălinei Ciobanu; anularea încheierii protocolare a Judecătorei Căușeni din 01 iulie 2015 privind primirea în procedură a cererii reconvenționale cu dispunerea încetării procesului cu scoaterea de pe rol a acțiunii reconvenționale din motivul nerespectării procedurii prealabile; compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, SC „Promoția” SRL a invocat că instanțele de judecată au desconsiderat faptul neachitării integrale de către Ciobanu Cătălina a sumei contractuale întru executarea lucrărilor de confecționare și montare a scării din lemn. Instalarea scării nu a fost finisată din motivul efectuării lucrărilor de construcție în încăpere. Astfel, SC „Promoția” SRL nu poartă răspundere pentru neexecutarea în tot a lucrărilor de montare a scării.

La fel, indică și faptul că Ciobanu Cătălina, la înaintarea acțiunii reconvenționale, nu a respectat procedura prevăzută prin lege sau prin contractul părților de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 a fost expediată în adresa recurentei la 22 ianuarie 2018 (f.d. 67, Vol. I), însă lipsesc date (aviz de recepție) despre recepționarea acesteia.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SC „Promoția” SRL la 30 martie 2018 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 07 mai 2018, în adresa intimă a fost expediată copia recursului declarat de către SC „Promoția” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând memoriul cuprins în cererea de recurs depusă de SC „Promoția” SRL, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în aceasta, în esența lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel depuse de către recurentă. Astfel se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de chemare în judecată și cea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece SC „Promoția” SRL nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază

caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprind simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de SC „Promoția” SRL nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că recurenta a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50*).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Promoția” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Durnescu Mihail împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Promoția” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Cătălinei Ciobanu cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere, și la cererea reconvențională depusă de Ciobanu Cătălina împotriva Societății Comerciale „Promoția” Societate cu

Răspundere Limitată cu privire la rezoluțiunea contractului de prestări servicii, repunerea părților în situația anterioară încheierii contractului, restituirea sumelor încasate și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan